

(המשך מעמוד 33)

או אומר מילה. אחרי שבועיים אני מחוסל". המעשה התגלה למחרת בבוקר, ומישר טרת חולון, שהוועקה למקום, קבעה כי טרקטור אלמוני עשה זאת, וכיוון שהוטע מהמקום בטריילר, אין אפשרות למצוא אריה רותם, חיפש את הטרקטור, ומצאו מוחבא במחפורת-עפר, כשעליו עוד שרידי הבית והריהוט שהיה בו. הוא הודיע זאת למישרה, שביקשה ממנו לחזור למקום. כשחזר מצא כי אדם, שהציג עצמו כבעל הטרקטור, הגיע עם משאית וניסה להזיז את הטרקטור. רותם הזעיק שוב את ה-מישרה, אולם עד שבאה נמלט האיש עם המשאית. אחרי חקירה מצאה המישרה כי את הבית הרס רפאל גולן, על פי הוראות אריה גיבעוני ושלמה משה. לאה פנתה למפקד מישרת חולון, יגאל

חבריי הכנסת גידעון פת פנה בעיקבות מעשים אלה לשרי-המישרה, ביוני 1975, וקבל על גניית התלונה נגד הורסי המישרה. כתב פת: "ראוי שהמישרה, העוסקת בנושא זה עדיין, שבו היא מואשמת בחוסר אובייקטיביות ובתמיכה בצד אחד נגד צד שני, לא תסתתר מאחרי פיסקות פורמליות, אלא תבדוק את העניין ביסודיות מרובה, ולא תמהר להסתלק מפעולה בני דון, בפרט שבכל תקופת הסיכסוך לא גילתה אובייקטיביות, כפי שהמישרה חייבת בה. ככל שאני לומד את הנושא, המוכר לי היטב גם מן העבר, אני מתחזק בדעתי כי הטיפול המישרתי בנידון היה פגום, חלקי והרצדידי". אחרי שמישפחת מורנו התייאשה מ-זרועות החוק והצדק, היא ניהלה משא-ומתן משפיל עם גיבעוני וקיבלה פי-

הבית של יפתח שלוש —

1978, הצטברו נגד המיסעדה דוחות-חטאים לרוב. כאשר נצטברו אלה, בא יהושע יפתח, שהיה סגן מפקד מרחב הירקון במישרה, אל יגאל לוי, מפקד מישרת חולון והביא שני שוטרים (מפקח שומאל ברזשי וחברו לב), שהעידו כי כותבי הדוחות מתנכלים סתם למיסעדה, ואין יסוד לדוחות. הדוחות בוטלו מייד, התיק נסגר.

במארס 1978 נמצאו בחולון ובראשון-לציון מחסנים עם רכוש גנוב, והועלה חשד שהעיקבות מובילות לשלמה משה. התקירה הופסקה בשלב זה. ביולי של אותה שנה קיבל מפקח דן ארד ממישרת חולון הוראה ממפקדה החדש של המישרה המקומית, יעקב פרס, שלא לרשום דוחות למיסעדה. היה זה אחרי שארד התלונן, חודש קודם לכן, כי בעיקבות דוחות שהגיש, התעניין שלמה משה לדעת מהי כתובתו הפרטית. שלמה משה חי ופועל עד היום, הוא גר בשכונת וילות, נאה בקיראון, ברחוב שטרן. לידו גרים גם יגאל לוי ויהושע יפתח.

מאבק

מחודש

לפני כמה ימים הורה תתיניצב ראובן מינקובסקי, ראש היחידה לחקירת הפשע המאורגן, לסגן ניצב עוזי גבות, לרדת לחקירה בתל-אביב. גבות כפוף למינקובסקי, ואחראי על חקירות-פינים במישרה. נושא חקירתו: חשדות כי שלושה אנשי-מישרה קנו חולצה, כל אחד, בחנות השייכת לאחיו של עבריין, וייתכן כי שילמו פחות מן המחיר.

החשד היה תמוה מעיקרו, אולם אנשי תל-אביב נסערו, מפני ששניים משלושת הנחשדים, אברהם שיינברג ומשה פרידמן מן היחידה המרכזית, הם הדוחפים לחקירת האשמותיו של אבנר עקביה, כי ראשי

הבית של שלמה משה — בשכונה —

צוי כספי על הבית שנאלצה לפנות. הפרשה כולה גרמה ללאה מורנו התי-מוטטות עצביה והתאבדות. התייצבות חדיצדדיית זו של מישרת חולון, לימינו של שלמה משה, לא הסי תיימה בפרשת מורנו. בנובמבר 1976 תפס קציני-המישרה יצחק תליו את שלמה משה ומוטטו בפרשיות של זיוף המיספרים של מכוניות גנובות ומכירתן. התפיסה היתה "על חם" עם הוכחות לרוב, היה זה זמן קצר אחרי גמר פינוי השטחים עבור גיבעוני. סביר היה כי מישרת חולון וראשיה יסיקו מסקנות וינתקו כל מגע עם משה, ושלפחות יפסיקו לשתף עימו פעולה ולהגן עליו. אולם המישרה של יגאל לוי התעלמה מעניינים פעו-טים מסוג זה, כמו סחר במכוניות גנובות. מיסעדת הדוד טס של שלמה משה פעלה בניגוד לחוק, ומדי פעם ניסו שוטרים לרשום דוחות למיסעדה. כל ה-דוחות בוטלו במישרת חולון, שראשיה נראה כה הרבה עם משה, עד שהחלו רינונים כאילו יפתח ולושי שותפים עימו במיסעדה.

חלק מן הדוחות מסרו על הפעלת בית-זונות בקומה השנייה של המיסעדה. בינאר

לושי, כי ישלח שוטר לשמור על המקום בלילה, מפני שודדי רכוש, וזה הסכים. נראה כי השוטר ישן היטב, שכן נראו לילה שפכו אלמונים סולר על ההריסות והציתו את מה שנשאר, ומכביי האש הוועקו לכבות את הדלקה. למחרת הקימו בני מישפחת מורנו גדר מסביב ההריסות. אז הופיע שוטר ממישרת חולון והורה להפסיק את הקמתה. למרות התלונות שהוגשו למישרת חולון, על ההרס ותפיסת המבצעים, התי-ליטה המישרה לסגור את התיק, כי אין בו עניין לציבור.

טיפול

חדיצדדי

מורנו הגישה גם תביעה אורחית נגד גיבעוני ומשה. בבית-המישפט הסתמך השופט על אנשי מישרת חולון, ותיקי חקירתם. שהיו חדיצדדיים באופן מוחלט לטובת שלמה משה. הוא החליט להאמין לשוטרים ולגיבעוני, שטענו כי המיגרש של מורנו לא עניין את גיבעוני. את מה שקרה אחרי-מכן מתאר עורך-הדיון מיכאל כספי, שייצג את לאה מורנו, בתלונה ששלח בפברואר 1975 למפקד מישרת מחוז תל-אביב, ניצב דויד עופר: "בית-המישפט, בפסק-דינו מיום 26.1.75, קבע כי אין לגעת במיבנה של לאה מורנו, ואין לעשות שינוי במצב. מרשינו מסרו למישרת חולון העתק מפסק-הדין, ומהחלטת השופט. גיבעוני היה נוכח במי-קום והוהרר עליידי המישרה שלא להפר את פסק-הדין.

יומיים לאחר מכן התחילו אנשי גיבי-עוני להרוס את המיבנה. לאה מורנו הסי בירה לטרקטוריסט כי ההריסה נוגדת את פסקי-הדין, והזמינה ניידת. שוטר שהגיע בניידת התנפל על מישפחת מורנו, קיללם, היכה אותם ולקחם בניידת למישרה. אחרי שלקחו את בני-המישפחה, נשארה רק הבת דודי במקום, ואז החלו להרוס את שרידי המיבנה בטרקטור, כאשר השוטר יפת מראה לטרקטוריסט מה להרוס. ההריסה היא בניגוד לפסקי-הדין של בית-המישפט. וחרף הבטחת המישרה, מרשינו קובלים כי רק בסיועה הפעיל של המישרה נתאפשרה ההריסה, וכי קיים חשש סביר ביותר לשיתוף-פעולה בין המישרה ובין מסיגיה-גבול של גיבי-עוני. נא ראה במכתבנו זה תלונה נגד מישרת חולון."

מישרת תל-אביב, יגאל לוי ויהושע יפתח, רכשו וסחרו במכוניות גנובות ב-באמצעותו ובאמצעות הפחח שלמה משה (העולם הזה 2173). שניים אלה הם שהיו בשעתו בצוות של יצחק תליו, שגילה ותפס מכוניות גנובות ומזוייפות במוסך של שלמה משה בנובמבר 1976, והם סייעו באחרונה גם לצוות של בנימין זיגל, ש-עצר את סגן-הניצב יפתח על חלקו ב-פרשה. הם גם דחפו להבאתו של עקביה אל מינקובסקי, לפני חצי שנה, והם יודי-עים כי מינקובסקי סרב לחקור את דברי עקביה, והורה לעצור תחת לחקרו, והרי-חיקו לכלא באר-ישובע, שם לא יהיה בקשר עם איש. אנשי תל-אביב חוששים כי ה-חקירה, שהורה עליה מינקובסקי, היא נקמה בשני אלה, על שהעזו לטפל בחומר היכול להחשיד קציני-מישרה בכירים. המהירות, שבה שלח מינקובסקי סגן-ניצב לחקור האשמה קלת-ערוך, מעוררת תמיהה רבה, מול יחסו לחקירת האשמות הכבדות נגד יפתח ולושי. מה גם שלפני כמה שבועות הורה ראש אגף-החקירות במישרה, אהרון שלוש, לזיגל להפסיק לחקור את האשמות עקביה, ולמסור את החקירה למינקובסקי.

נכונותו של עקביה לפתוח את פיו עתה, אחרי שלטענתו הורשע בדין על מעשים אלה והפך קורבן, מעלה שורה של שאלות על דרך הטיפול בעבר של מישרת חולון, שיפתח ולושי היו מפקדיה. בנושאים הק-שורים בשלמה משה, דרך טיפול זה הביאה במישרין להתאבדותו של אדם.

עתה פתח עקביה במאבק מחודש לח-קירה בדבריו, והעמדת האשמים האמי-תיים לדין, בשלב הראשון יפנה נציגו בתלונה מפורטת למפקד מישרת מחוז תל-אביב ואם לא יסופק, יפנה עקביה ליועץ המישפטי לממשלה ולחבריי-כנסת.

המישרה

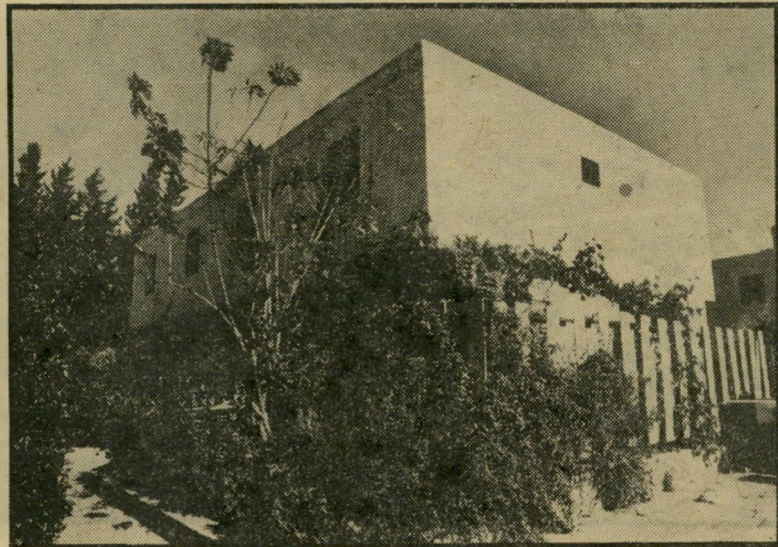
מסרבת

המישרה יצחה זה עתה סגן-ניצב לחקור חשדות על קניית חולצה במחיר מול, אין היא חוקרת את הקש-רים שבין יפתח ולושי לבין שלמה משה, למרות האשמות של שותף לעבירה, אבנר עקביה. המישרה אינה חוקרת כיצד הגיעו לוי ויפתח לקניית וילה במשכורת של שוטר, המישרה אינה חוקרת אם עסקי המכוניות שבין משה ללוי ויפתח השפיעו על התנהגות המישרה בפרשת מורנו או מיסעדת הדוד טס.

כאשר עמד בראש אגף החקירות במישרתה יעקב קדמי, הוא חקר מייד שמועות על רכישת מכוניות והידושה במוסך של שלמה משה, שנעשתה על-ידי ארמנד לוי עבור בנו. החקירה העלתה כי העיסקה היתה בתוסילב, וטיהרה לחלוטין את ארי-מנד לוי. המישרה מסרבת לעשות עתה חקירה על חשדות חמורים פי כמה, בהימנעותה היא פוגעת קודם כל בלושי וביפתח עצמם, שייתכן כי חקירה אובי-ייקטיבית תטהר אותם. אולם המישרה חייבת חקירה זו לבני מישפחת לאה מורנו המנוחה.

ניצב נמנעת המישרה לחקור נגד ראשי הפישע — על כך כפרק הבא.

יגאל לוי

הבית של לוי — אחת —